

хива, или — по простата причина, че Ахимедъ Рефикъ по понятни причини, не ги е изнесълъ на показъ предъ историята: тѣ биха достойно свидетелствували за геройското държане на борцитѣ за свободата презъ 1868 година. За българската история и минало биха били отъ важностъ и разпититѣ на заловенитѣ и осъдени на смъртъ бунтовници, а особено показанията на Караджата предъ следственитѣ власти въ Търново и предъ сѣда въ Русе — които сѣдебни дѣла за жалостъ още не сѣ намѣрени въ турскитѣ архиви и публикувани до днесъ. Навсѣкжде въ документитѣ е употребена старата турска дума е ш к и я — разбойници. Турската официална власть започва употребата на комитетъ и комитетски люде, точно така както ги чува отъ заловенитѣ български възстаници, които ги подлага на разпитъ. Въмѣсто комити, наричатъ ги разбойници и това продължава презъ цѣлото комитетско десителѣтие (1866—1876).

Зв. Ц.